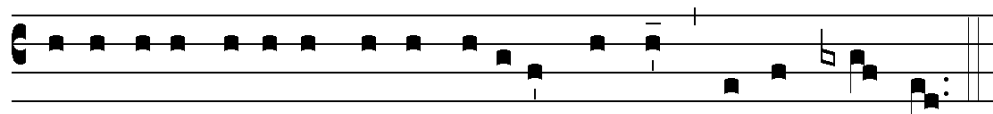
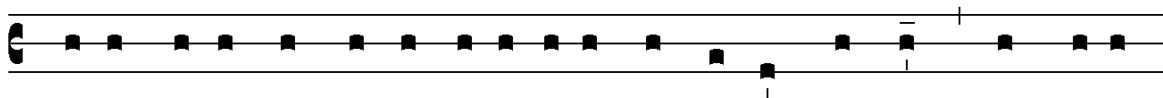

CHORÁLNÍ PAŠIJE PODLE SV. JANA

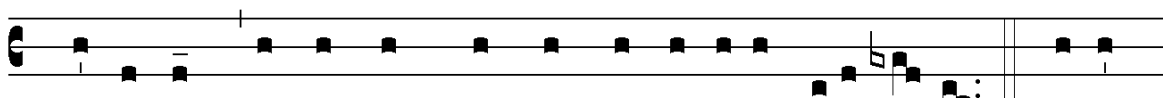
U

mučení našeho Pána Ježíše Krista podle Ja-na.

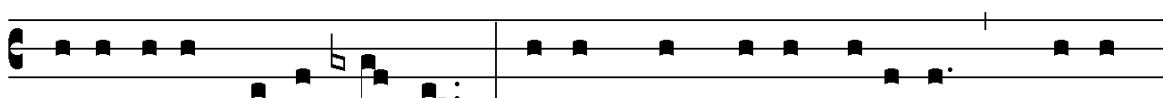
Ježíš vyšel se svými učedníky za potok Cedron, kde byla

zahrada; a do ní vstoupil on i jeho učední-ci. Také

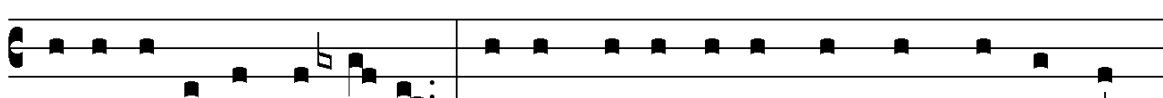
Jidáš, který ho zradil, znal to místo, neboť Ježíš tam se svými

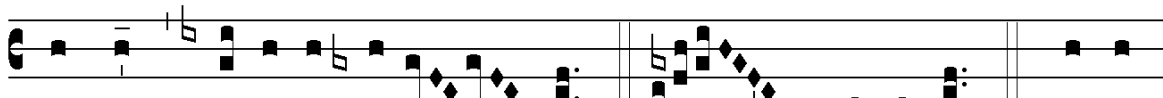
učedníky často bý-val. Jidáš vzal oddíl vojáků, k tomu

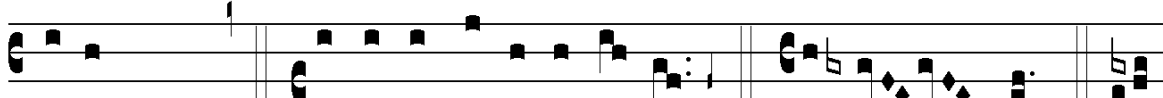
stráž od ve-lekněží a fa-ri-ze-ů, a přišli tam s pochodněmi,

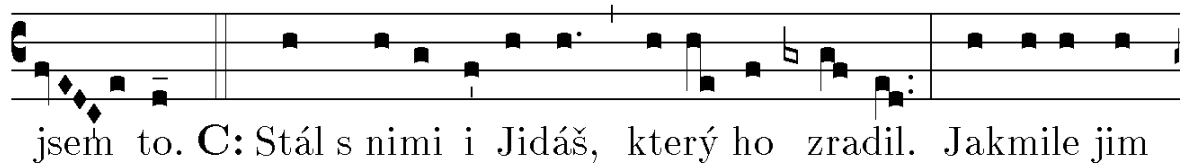
lucernami a zbraněmi. Ježíš, který věděl všechno, co ho má

potkat, vyšel a pravil jim: †: Ko- ho hledáte? C: Odpo-

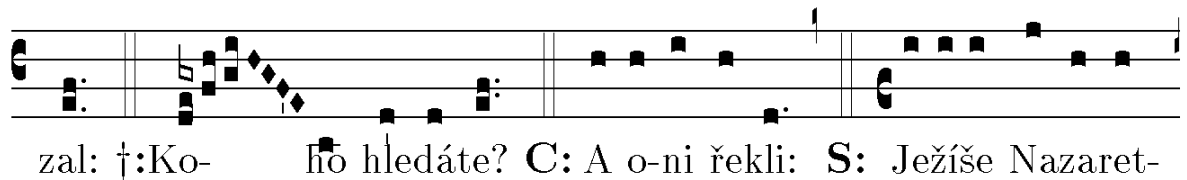
věděli mu: S: Je-ží-še Nazaretského. C: Pravil jim: †: Já

jsem to. C: Stál s nimi i Jidáš, který ho zradil. Jakmile jim

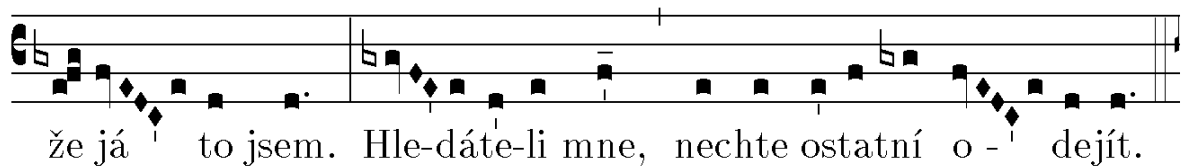
řekl, já jsem to, couvli a padli na zem. Opět se jich o-tá -

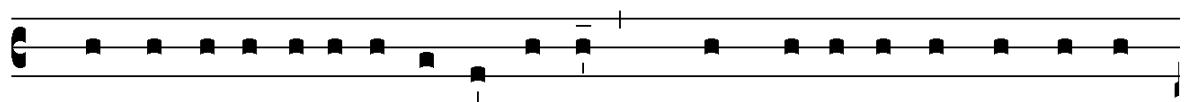
zal: †:Ko- ho hledáte? C: A o-ni řekli: S: Ježíše Nazaret-

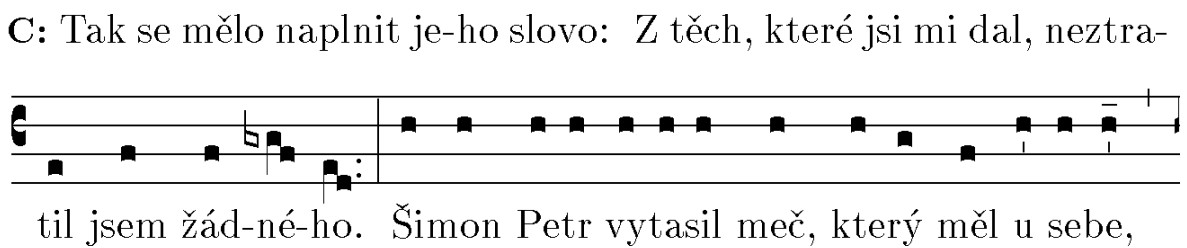
ského. C: Ježíš odpo-vě - děl: †: Po- věděl jsem vám,

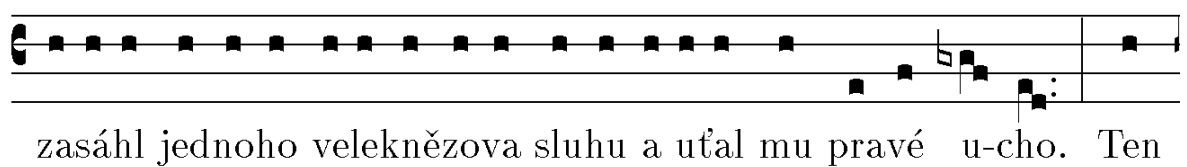
že já to jsem. Hle-dáte-li mne, nechte ostatní o - dejít.

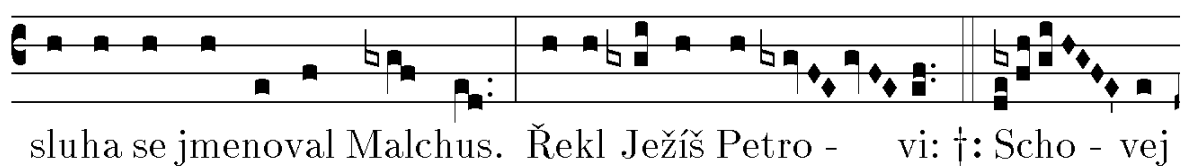
C: Tak se mělo naplnit je-ho slovo: Z těch, které jsi mi dal, neztra-

til jsem žád-né-ho. Šimon Petr vytasil meč, který měl u sebe,

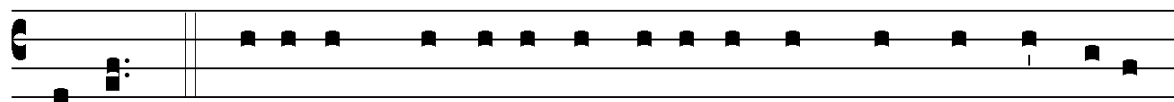
zasáhl jednoho veleknězova sluhu a uťal mu pravé u-cho. Ten

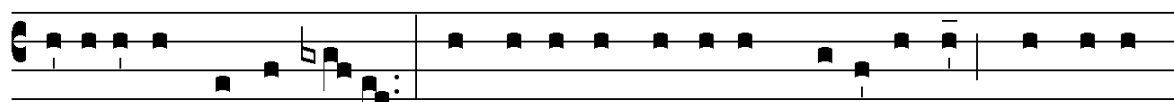
sluha se jmenoval Malchus. Řekl Ježíš Petro - vi: †: Scho - vej

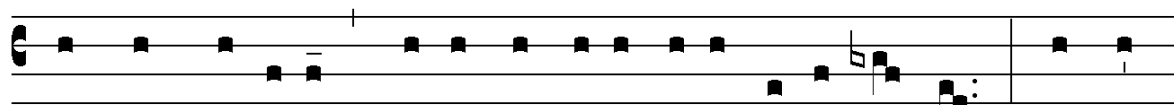
ten meč do pochvy: Což nemám pít kalich, který mi dal

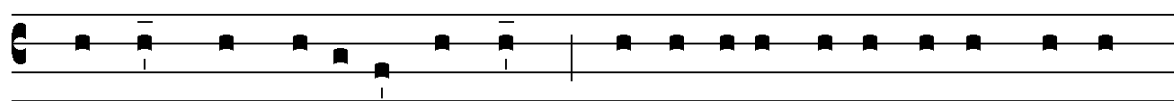
Otec? C: Vojá-ci s důstojníkem a židovská stráž se zmocnili

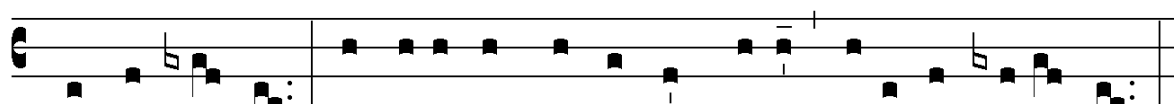
Ježíše a spouta-li jej. Přivedli ho nejprve k Anášovi; byl totiž

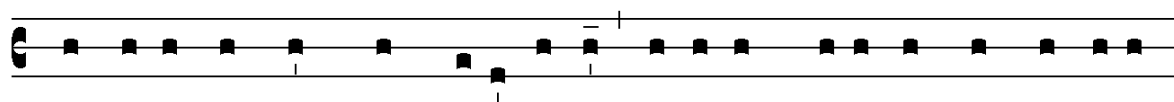
tchánem Kaifáše, který byl toho roku ve-le-knězem. Byl to

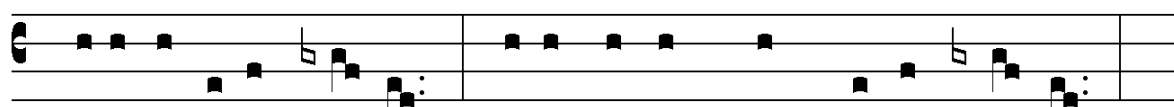
Kaifáš, kdo poradil Židům, že je lépe, a-by jeden člověk

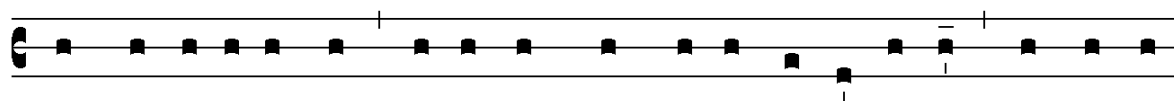
zemřel za lid. Za Ježíšem šel Šimon Petr a ji-ný učedník.

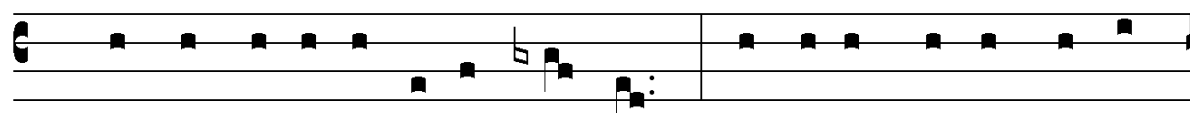
Ten učedník byl znám veleknězi a vešel s Ježíšem do nádvoří

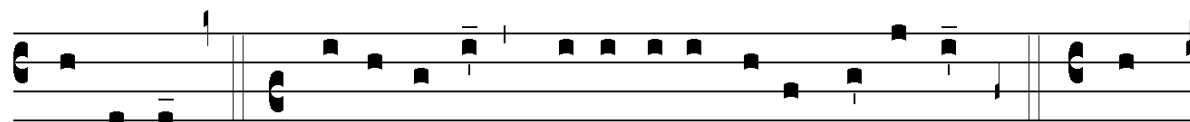
veleknězova domu. Petr zůstal před vraty venku.

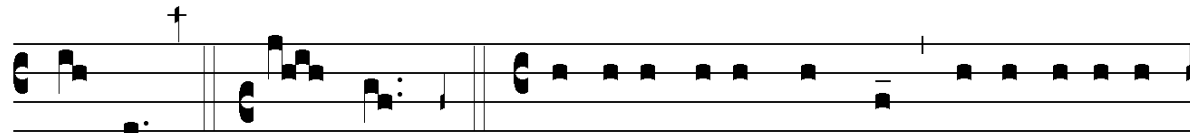
Ten druhý učedník, který byl znám ve-le-knězi, vyšel, promluvil

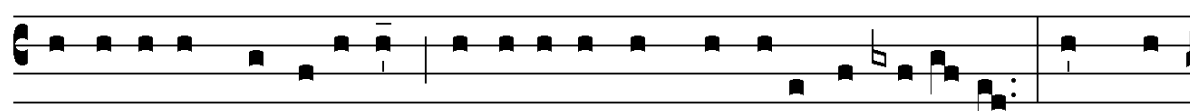
s vrátnou a ve-dl Petra dovnitř. Tu řekla služka vrátná

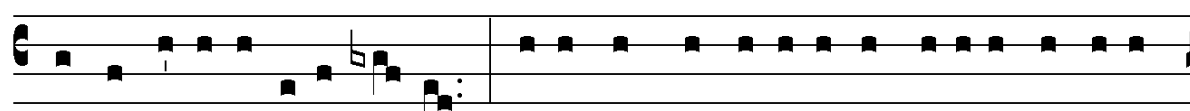
Petrovi: S: Nejsi i ty z učedníků toho člověka? C: On

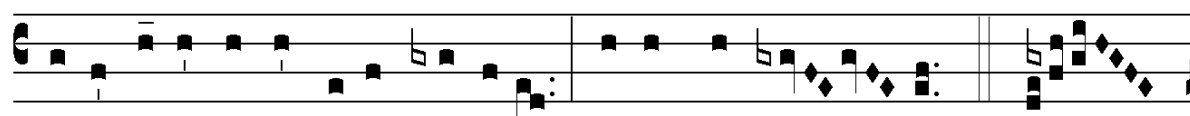
pravil: S: Ne-jsem. C: Protože bylo chladno, u-dě-la-li si

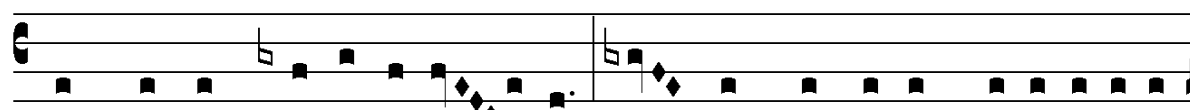
sluhové a strážci oheň a stáli kolem něj, aby se ohřáli. Stá s ni-

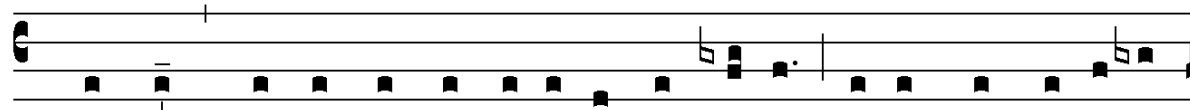
mi i Petr a ohříval se. Velekněz se dotazoval Ježíše na jeho

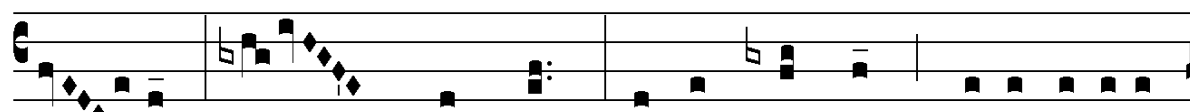
učedníky a na jeho u-čení. Ježíš mu pra - vil: †: Já

jsem mluvil k světu veřej- ně. Vždycky jsem u-čil v synagoze a

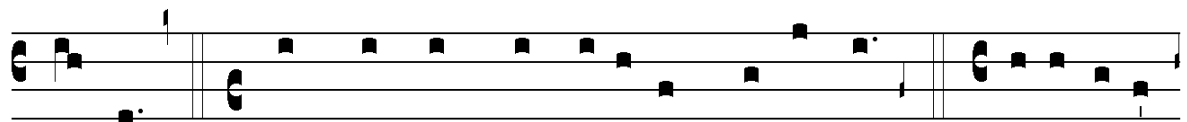

v chrámě, kde se shromažďují všichni li-dé, a nic jsem ne-ří-kal

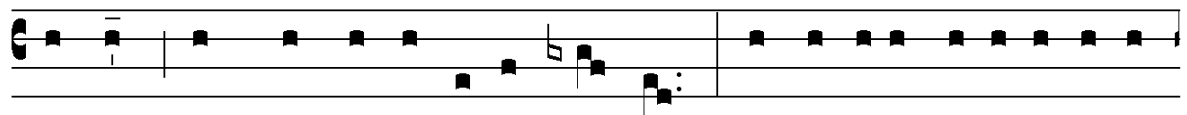

taj'- ně. Proč še mě ptáš? Zeptej se těch, kteří slyšeli,

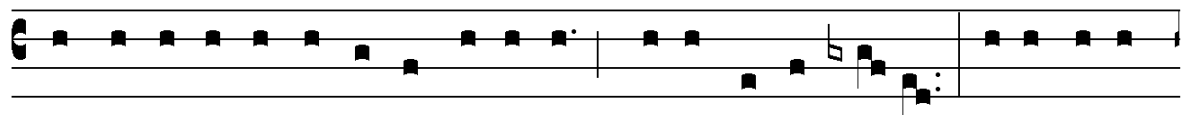
co jsem ří - kal. C: Po těch slovech jeden ze strážců, kteří
stáli poblíž, u-deřil Ježí-še do ob-li-če-je a pravil: S: Tak
se odpovídá veleknězi? C: Ježíš mu odpově - děl: †: Ře -
kl-li jsem něco špatného, prokaž, že je to špat-né.
Jest-li-že to bylo správné, proč mě biješ? C: Anáš jej tedy
poslal spoutaného k veleknězi Kaifášovi. Šimon Petr stál ještě
u ohně a oh-ří-val se. Řekli mu: S: Nejsi i ty z je-ho
učedníků? C: On zapřel: S: Ne -jsem. C: Jeden
z veleknězových sluhů, příbuzný toho, jemuž Petr u-ťal ucho,

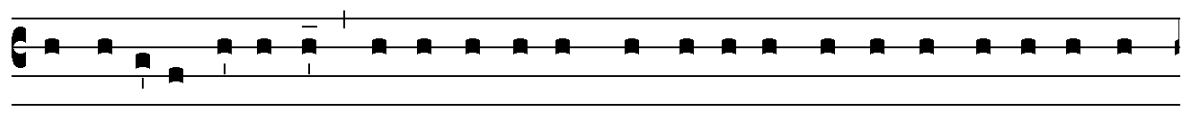
pravil: **S:** Což jsem tě s ním neviděl v zahradě? **C:** Petr opět

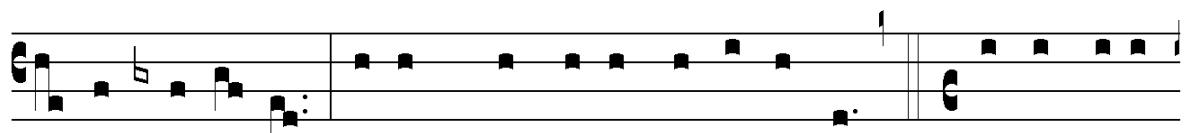
zapřel; a v tom za-ko-krhal kohout. OdKaifáše vedli Je-ží-še

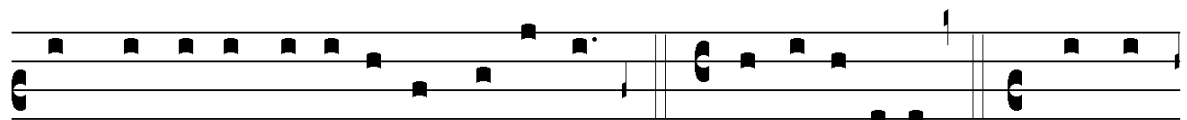
do místodr-ži-telského palá-ce. Bylo časně z rána. Židé sami

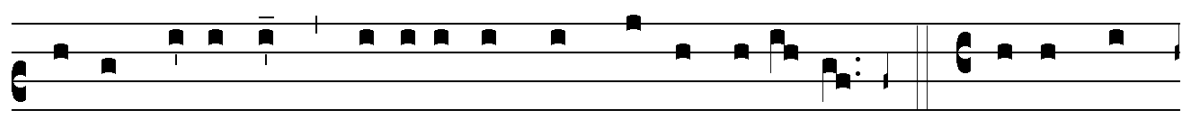
do paláce nevešli, a-by se nepo skvrni-li a mohli jíst ve-li-konoč-

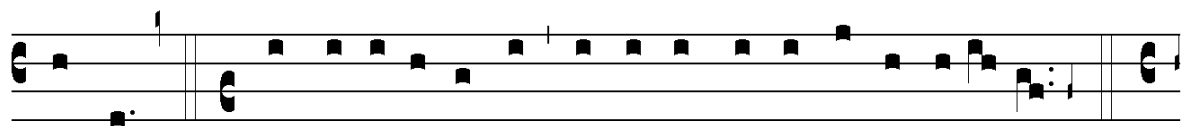
ní-ho beránka. Pilát k nim vyšel ven a pravil: **S:** Jakou žal-

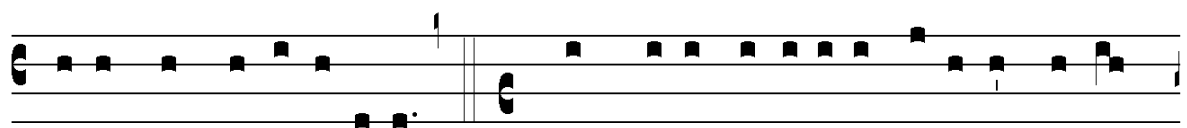
bu vznáší-te proti tomu člověku? **C:** Odpověděli: **S:** Kdyby

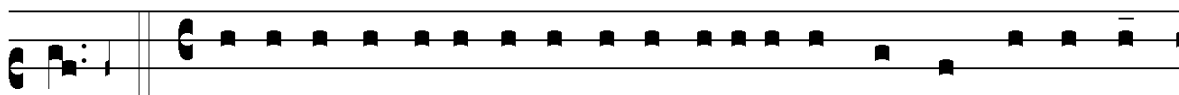
nebyl zločinec, nebyli bychom ti ho vyda-li. **C:** Pilát jim

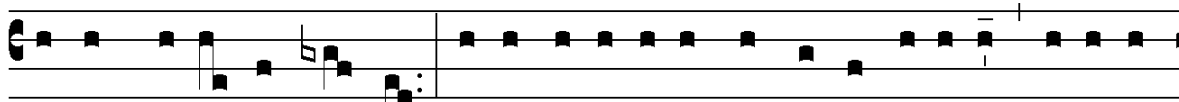
pravil: **S:** Vezměte si ho vy a suďte podle svého zákona! **C:**

Židé mu odpověděli: **S:** Nám není dovoleno nikoho popra-

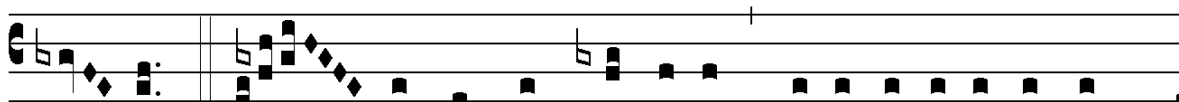
vit. C: To a-by se napl-ni-lo slovo Ježíšovo, kterým naznačil,

jakou smrtí má zemřít. Pilát vešel opět do svého paláce, zavolal

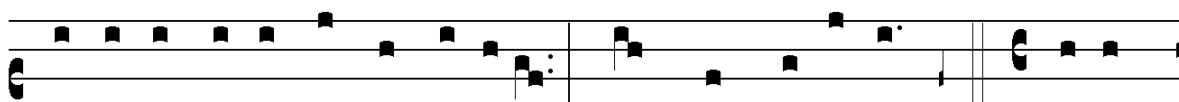
Ježíše a řekl mu: S: Ty jsi král židovský? C: Ježíš odpově-

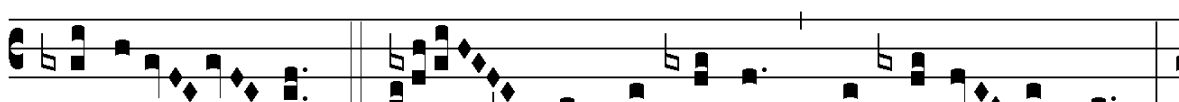
děl: †: Ří - káš to sám od sebe, nebo ti to o mě řekli

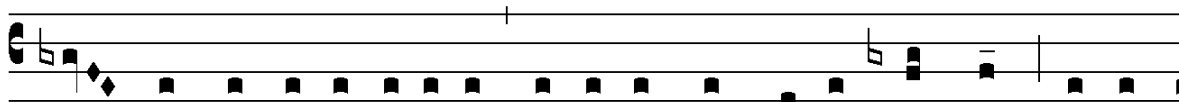
jiní? C: Pilát odpověděl: S: Jsem já snad Žid? Tvůj národ

a ve-le-kněží mi tě vydali. Čím ses provinil? C: Ježíš

odpově- děl: †: Ty sám to říkáš, že já jsem král.

Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych

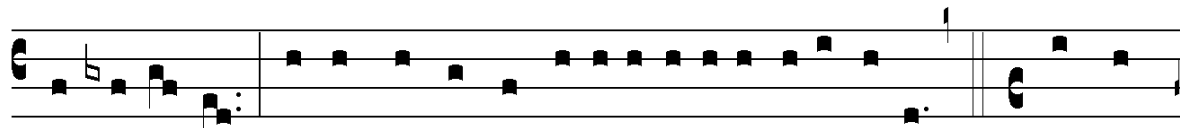
vydal svědectví prav-dě. Kaž - dý, kdo je z pravdy, slyší

můj hlas. **C:** Pilát mu pravil: **S:** Co je pravda? **C:** Po těch
 slovech vyšel opět k Židům a řekl jim: **S:** Já na něm žádnou
 vinu nenalézám. Je však zvyk, že vám o ve-li-ko-nocích pro-
 pouštím na svobodu jednoho vězně. Chcete-li, propustím vám
 židovského krále. **C:** Opět se dali do křiku: **S:** Ne toho,
 a-le Barabáše! **C:** Ten Barabáš byl vzbouřenec. Tehdy dal
 Pilát Ježíše zbičovat. Vojáci upletli z trní korunu, vloži-li
 mu ji na hlavu a přes ramena mu přehodi-li plášť purpu-rový.
 Pak před něho předstupova-li a říkali: **S:** Buď pozdraven, králi

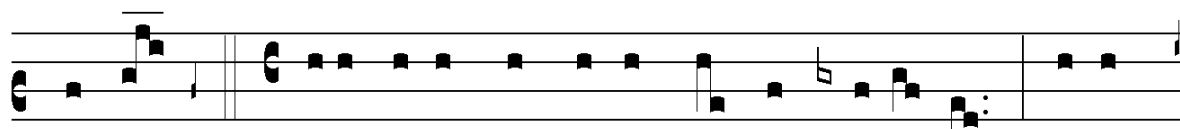
židovský! C: Přitom ho bi-li do ob-li-če-je. Pilát znovu vyšel
a řekl Židům: S: Hledte, vedu vám ho ven, a-byste vě-dě-
li, že na něm nenalézám žádnou vinu. C: Ježíš vyšel ven s trno-
vou korunou na hlavě a v plášti purpu-rovém. Pilát jim
řekl: S: Ejhle, člověk! C: Když ho velekněží a jejich
služební-ci u-vi děli, da-li se do křiku: S: Ukřižovat, ukři-
žovat! C: Pilát jim odpověděl: S: Ukřižujte si ho vy sami! Já
na něm vinu nena-lézám. C: Židé mu odpověděli: S: My
máme zákon, a podle toho zákona musí zemřít, protože se

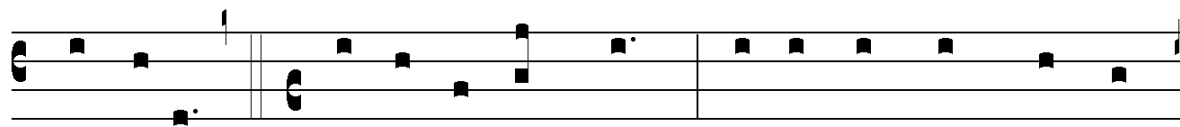
vydával za Syna Božího. **C:** Když to Pilát uslyšel, ještě více

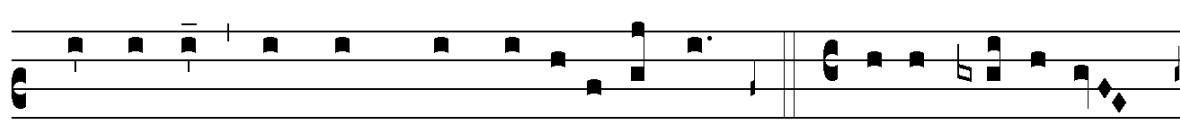
se o-bával. Vešel znovu do paláce a řekl Ježí-šovi: **S:** Odkud

jsi ty? **C:** Ale Ježíš mu nedal žádnou odpověď. Pilát

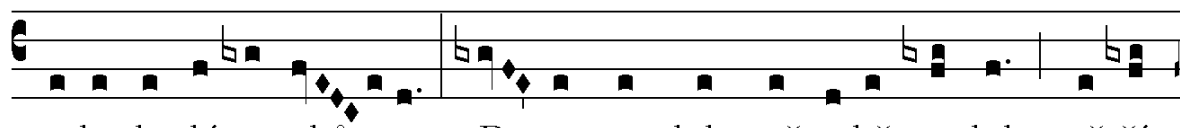
mu řekl: **S:** Nemluvíš se mnou? Nevíš, že mám moc tě

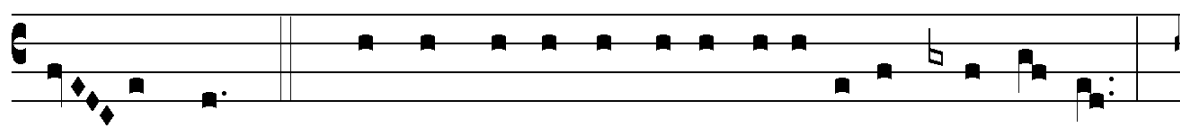
propustit a mám moc tě ukřižovat? **C:** Ježíš odpo-vě-

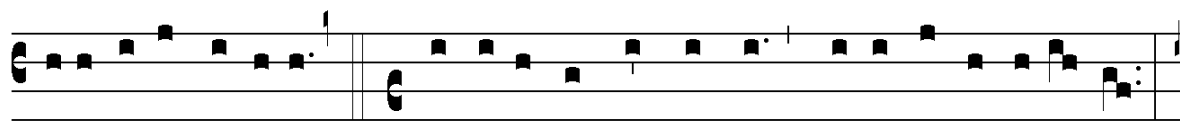
děl: †: Ne - měl bys nade mnou žádnou moc, kdyby ti

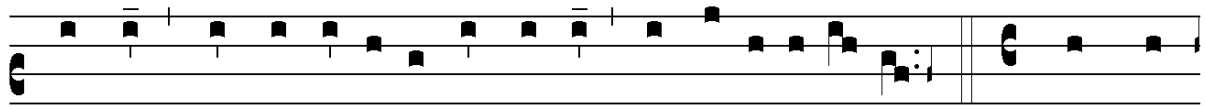
neby-la dá-na shů - ry. Proto ten, kdo mě tobě vydal, větší

vi-nu má. **C:** Od té chvíle ho Pilát u-si-loval propustit.

Ale Židé křičeli: **S:** Jestliže ho propustíš, nejsi přítel císařův.

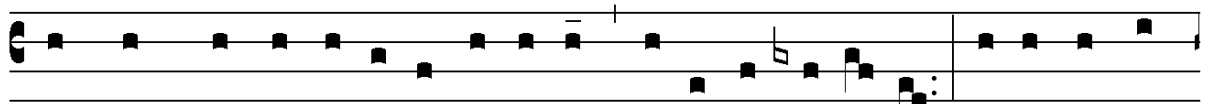
Každý, kdo se vydává za krále, je proti cí-sa-ři. C: Když to

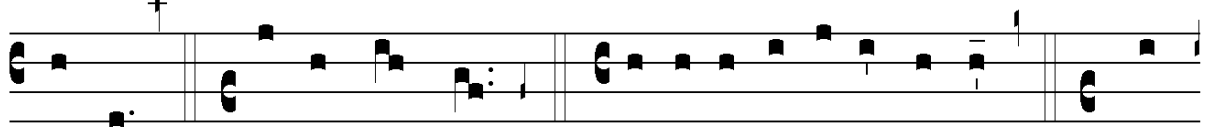
Pilát uslyšel, dal vyvést Je-ží-še ven a zasedl k soudu na místě

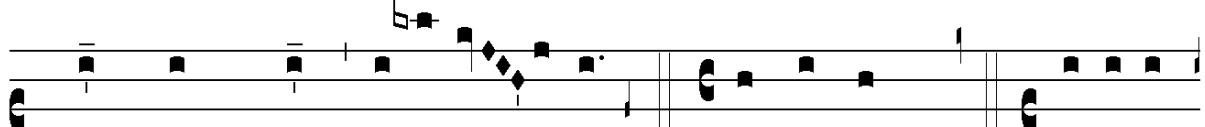
zvaném „Na dláždění“, hebrejsky Gabbatha. Byl den přípra-

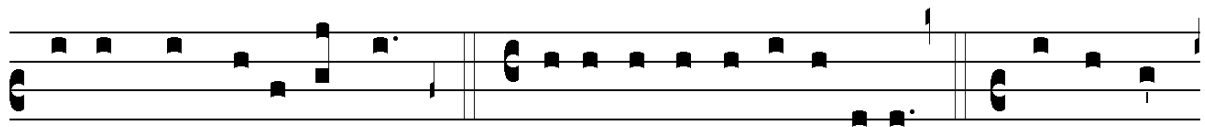
vy před svátky ve-li-konočnými, o-ko-lo poledne. Pilát Židům

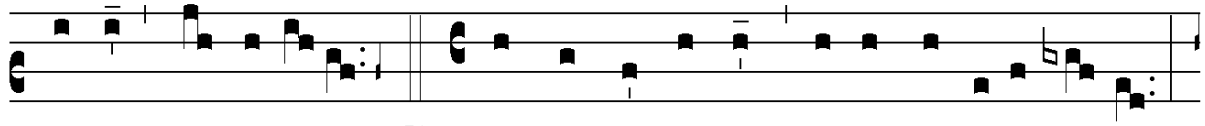
pravil: S: Ejhle, váš král! C: O-ni se da-li do křiku: S: Pryč

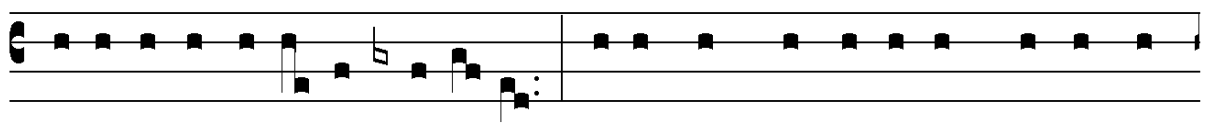
s ním, pryč s ním, ukři-žuj ho! C: Dí jim Pilát: S: Vašeho

krále mám ukřižovat? C: Velekněží odpověděli: S: Nemáme

krále, jen cí-sa-ře. C: Tu jim ho vydal, a-by byl ukřižován.

Vojá-ci se Je-ží-še chopi-li. Nesl svůj kříž a vyšel z města na

místo zvané Lebka, hebrejsky Golgota. Tam ho ukřižova-li a

s ním ji-né dva, z každé strany jednoho a Je-ží-še uprostřed.

Pilát dal napsat nápis a připevnil jej na kříž. Stálo tam: Je-

žíš Nazaretský, král ži-dovský. Ten nápis četlo mnoho Židů,

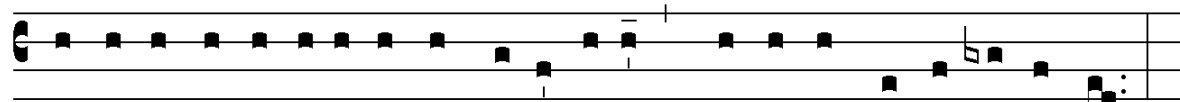
neboť místo, kde byl Ježíš ukřižován, bylo blízko města; byl

napsán hebrejsky, latinsky a řecky. Židovští velekněží řekli

Pi-lá-tovi: **S:** Neměls psát „židovský král“; a-le „vydával se za

židovského krále“ **C:** Pilát odpověděl: **S:** Co jsem napsal,

napsal jsem. **C:** Když vo-já-ci Je-ží-še ukřižova-li, vzali je-ho

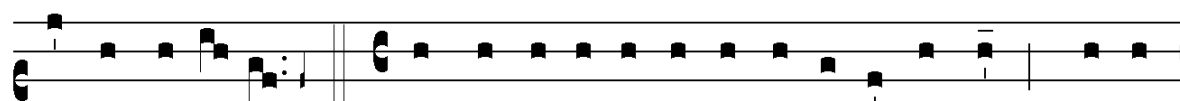
ša-ty a rozdě-li-li je na čtyři díly, každému vo-já-ko-vi díl;

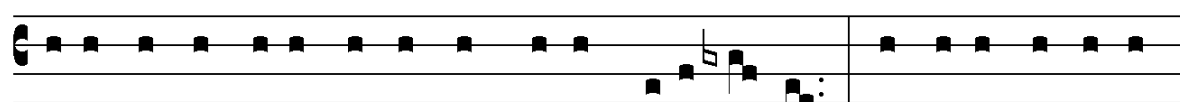
zbýval ještě spodní šat. Ten šat byl beze švů, od shora vcelku

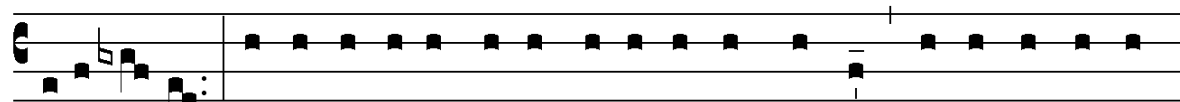
ut-kaný. Řekli mezi sebou: **S:** Ne-trhejme jej, a-le losujme

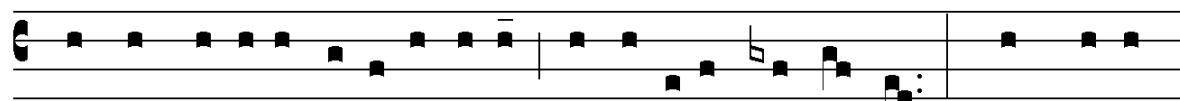
o něj, čím bude! **C:** To proto, a-by se na-pl-ni-lo písmo: „rozdě-

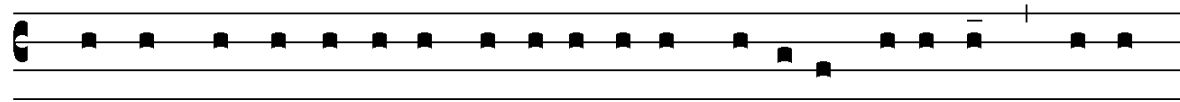
li-li si mé šaty a o můj oděv meta-li los.“ To tedy vo-já-ci

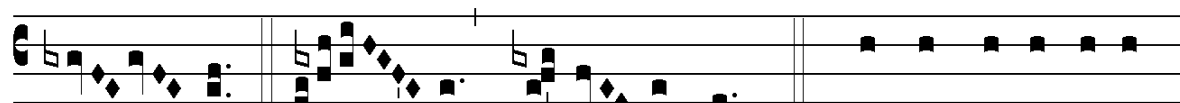
u-či-ni-li. U Je-ží-šova kříže stály je-ho matka a sestra je-ho

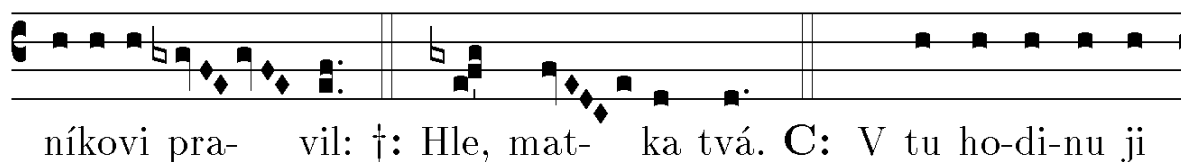
matky, Mari-e Kleo-fá-šova a Mari-e Magdalská. Když Ježíš

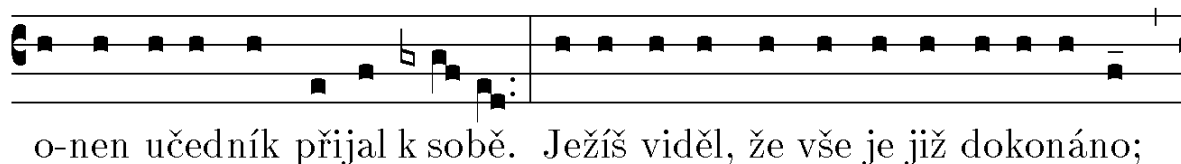
spatřil matku a vedle ní učedníka, kterého miloval, ře-kl

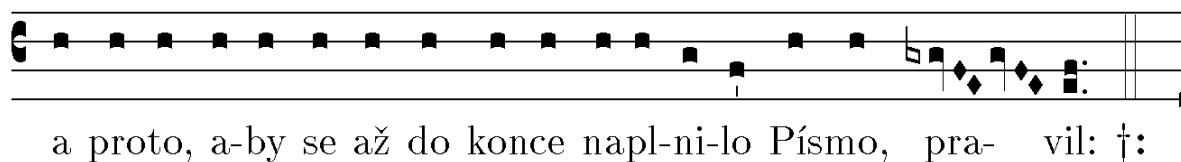
mat- ce: †: Že- no, hle, syn' tvůj. **C:** Potom tomu učed-

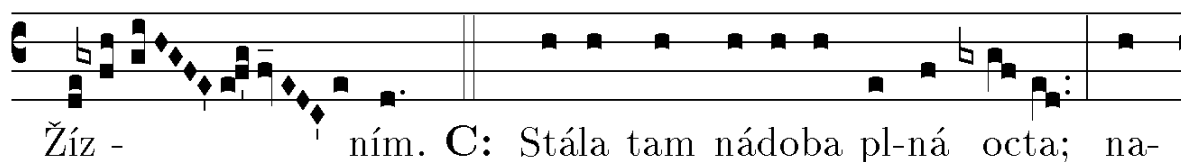
níkovi pra- vil: †: Hle, mat- ka tvá. C: V tu ho-di-nu ji

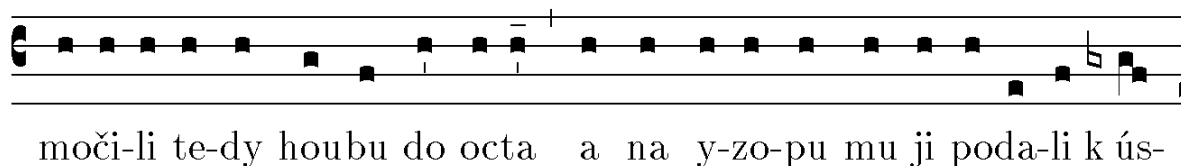
o-nen učedník přijal k sobě. Ježíš viděl, že vše je již dokonáno;

a proto, a-by se až do konce napl-ni-lo Písmo, pra- vil: †:

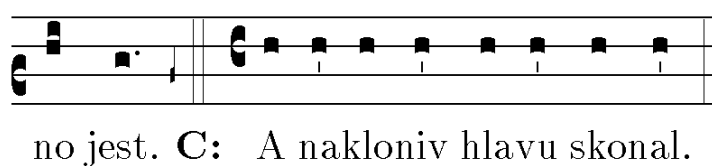
Žíz - ním. C: Stála tam nádoba pl-ná octa; na-

moči-li te-dy houbu do octa a na y-zo-pu mu ji poda-li k ús-

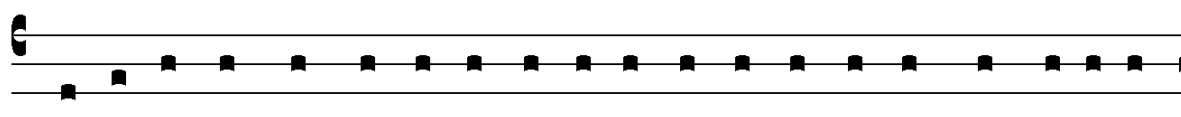

tům. Když Ježíš o-kusil octa, pra - vil: †: Do- ko-ná-

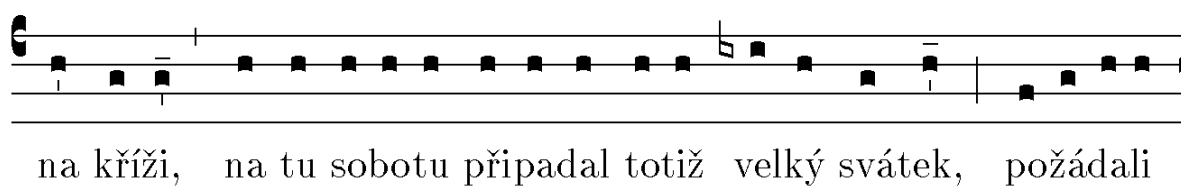

no jest. C: A nakloniv hlavu skonal.

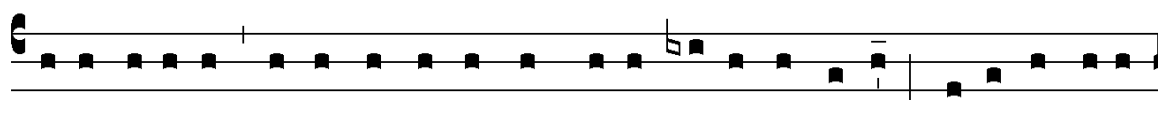
CHVÍLE TICHÉ MODLITBY VKLEČE.

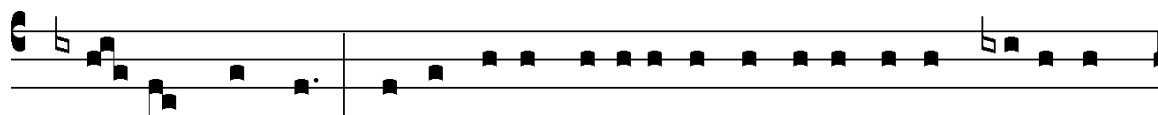
Proto-že byl den přípravy a tě-la nesmě-la zůstat přes sobotu

na kříži, na tu sobotu připadal totiž velký svátek, požádali

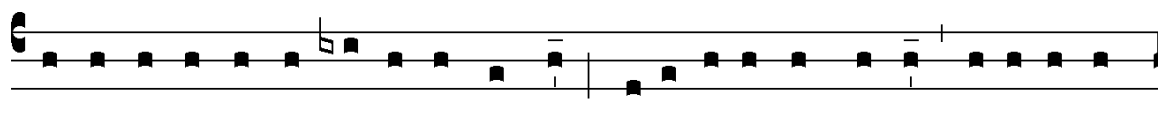
Židé Piláta, a-by odsouzeným byly zlámány nohy a a-by byli

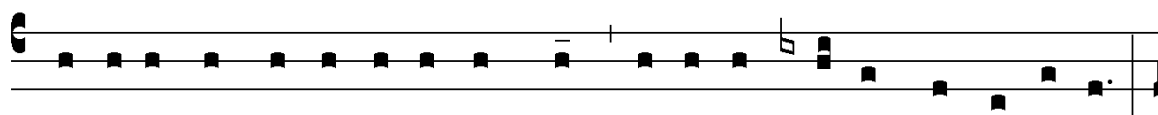
sňá-ti z kříže. Přišli tedy vojáci a zlámali nohy prvnému

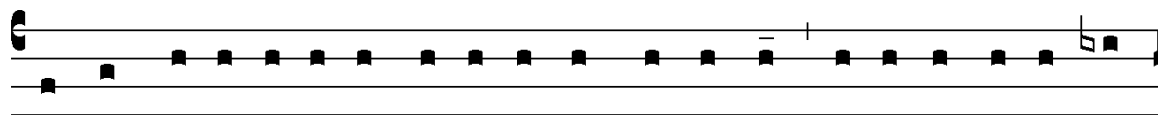
i druhému, kteří byli ukřižováni spolu s ním. Když přišli k Ježí-

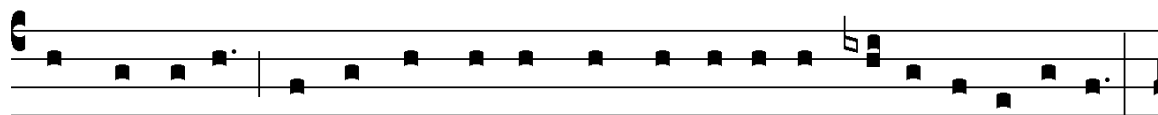
šo-vi a vi-dě-li, že je již mrtev, nelámali mu kosti, a-le jeden

z vojáků mu probo-dl kopím bok; a ihned vyšla krev a voda.

A ten, který to viděl, vydal o tom svědectví, a je-ho svědectví

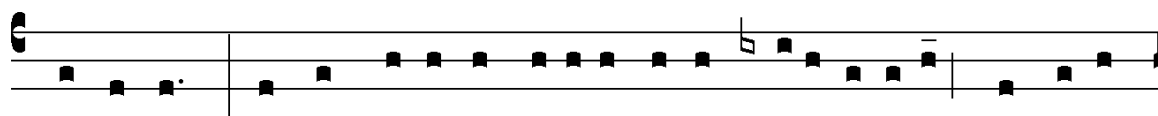
je pravdivé; a ví, že mluví pravdu, a-byste i vy u-vě-ři-li.

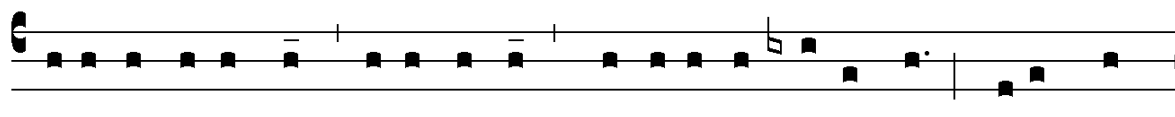
Neboť se to stalo, a-by se na-pl-nilo Písmo: „Ani kost mu nebu-

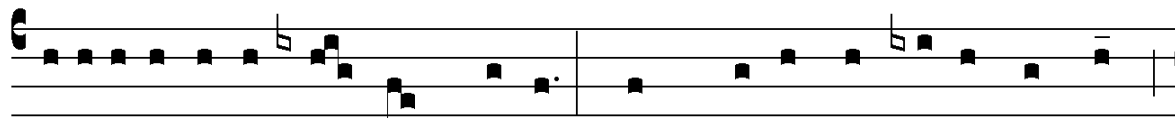
de zlomena.“ A na jiném místě Písmo praví: „Uvidí, koho

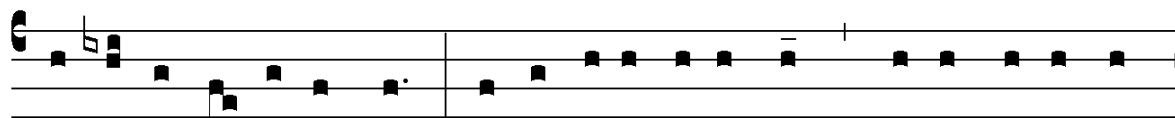
probodli.“ Potom požádal Piláta Josef z Arimati-e byl totiž

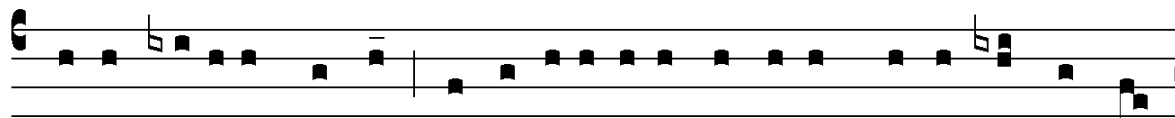
Ježíšův učedník, a-le tajný, protože se Židů bál – aby směl

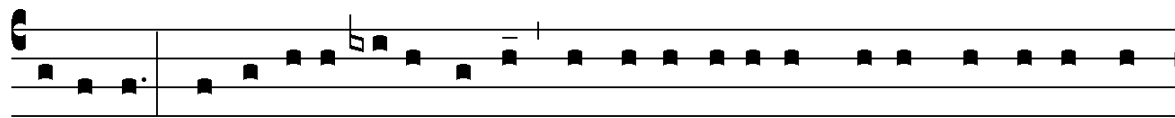
Ježíšovo tě-lo sejmout z kříže. Když k tomu dal Pilát souhlas,

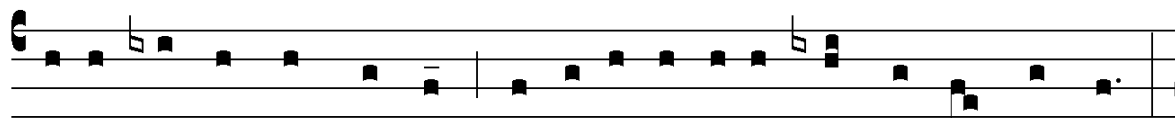
Josef šel a tě-lo sňal. Přišel také Nikodém, který kdysi nav-

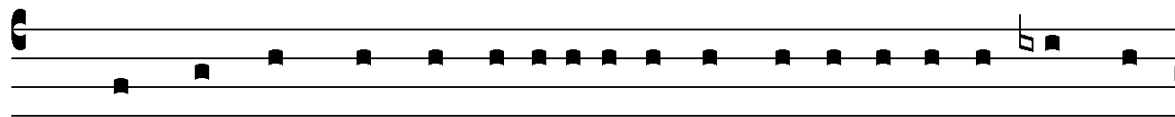
štívil Ježíše v noci, a přinesl a-si sto liber směsi myrhy a

a-lo-e. Vzali Ježí-šovo tě-lo a zaba-li-li je s těmi vonnými lát-

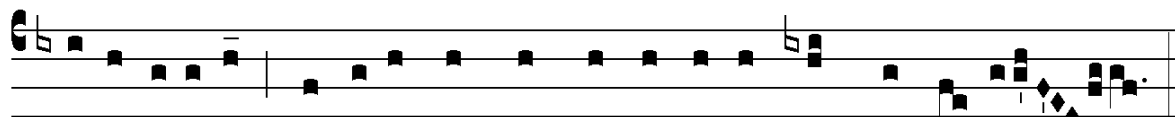
kami do lněných pláten, jak je to u Židů při pohřbu zvykem.

V těch místech, kde byl Ježíšukřížován, by-la zahrada a v ní

nový hrob, ve kterém dosud nikdo nebyl pochován. Tam polo-

žili Ježíše, protože byl den přípravy a hrob byl blí-zko.